Každý, kto sa prestane učiť, je starý, či už má 20 alebo 80 rokov. Každý, kto sa učí neustále, zostáva mladý. Najlepšie v živote je zostať mladý. (Henry Ford)

Poďakovanie

Všetkým tým, ktorí pomáhali realizovať náš časopis: najmä Marekovi Stehlíkovi, Andrejovi Chovancovi, prispievateľom z radov žiakov, študentov i pedagógov, Mgr. Z. Michaľakovej a Mgr. M. Smieškovej, Mgr. Z.Lackovej a Mgr. M. Kavcovej a všetkým, ktorí toto dielko akýmkoľvek spôsobom podporovali alebo podporujú.
Veľká vďaka patrí p. dekanovi V. Kutišovi, p.kaplánovi J. Možiešikovi a p. kaplánovi O. Gašicovi. Prajeme im veľa tvorivej sily pri ich povolaní a Božie požehnanie.
PRÍJEMNÉ PREŽITIE LETNÝCH PRÁZDNIN PRAJE REDAKCIA.

Gymnázium Andreja Škrábika, Nám. A. Škrábika 5, 015 01 Rajec
Základná cirkevná škola sv. J. Vianneyho, Nám. A. Škrábika 5, 015 01 Rajec
tel.: 041 - 542 2619, mob.: 0903 700 300,
ČÚ GAŠ: 79035-432/0200, ČÚ ZCŠ: 65530-432/0200
email: cirkevna@bb.telecom.sk
web GAŠ: www.gymas.sk, web ZCŠ: zcsrajec.edupage.org

Redakčná rada

Prispievatelia: J. Pavelová , Z. Zmrhalová, M. Rosinčinová, S.Turská, J. Veselý, T. Smiešková, B. Špalková, O. Špalek, , K. Lörinczová
Grafická a technická realizácia: PZ
Zodpovedné: Mgr. Z. Lacková, Mgr. M. Kavcová

• Časopis cirkevných škôl v Rajci •DESIATE číslo • jún 2009

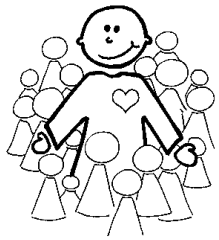

PRÁVE TY

Len ten má srdce, kto ho má pre druhých.
(Friedrich Hebbel)

Editorial

Milí priatelia,

každý človek sa teší, keď môže vykonať množstvo dobrej a užitočnej práce pre iných. I v tomto školskom roku sme pracovali ako jedna včelia rodina, ktorá chcela zveľaďovať svoj úľ a zároveň verila, že o nejaký čas bude vidieť výsledky svojej práce a námahy. Nadišiel čas, kedy je potrebné obzrieť sa za tým, čo sme vytvorili a čo sme spoločne prežívali. Súčasne s týmto všetkým si môžeme položiť otázku: Bol tento školský rok niečím iný ako tie predchádzajúce?

Novým bol hlavne vďaka novému štátnemu a školskému vzdelávaciemu programu, do ktorého vstúpili obidve naše cirkevné školy – presnejšie na Základnej cirkevnej škole – prvý a piaty ročník a na Gymnáziu A. Škrábika – príma. To, že nie je bez chyby, ukazuje prax, a nás všetkých čaká ešte veľa práce na odstraňovaní nedostatkov. V novom školskom roku sa rozsah nového štátneho a školského vzdelávacieho programu rozšíri na ZCŠ o prvý, druhý, piaty a šiesty ročník, na GAŠ o sekundu a postupne budú pribúdať ďalšie ročníky. V súvislosti so vzdelávacím programom je novinkou aj to, že budúci školský rok neotvárame v GAŠ prímu. Do prímy budú prijímaní žiaci až po ukončení piateho ročníka základnej školy /doposiaľ to bolo po ukončení štvrtého ročníka/. Nová je aj kaplnka zasvätená Duchu Svätému – prebiehajú práce na jej dokončení. Naši tretiaci na ZCŠ len pred pár dňami zakúsili „chuť" prvého svätého prijímania.

V minulých dňoch prebiehali v GAŠ maturitné skúšky a my sme vyprevadili do života ďalších 29 absolventov. Na tomto poli už dlhšie spolupracujeme s Gymnáziom sv. Františka z Assisi zo Žiliny. V najbližšej budúcnosti našich študentov /okrem uzatvárania známok/ čaká aj zopár projektov: napr. Mládež v akcii / projekt medzi Slovenskom, Bulharskom a Českom/. Ďalším projektom bol športový projekt – „Ľahšie to ide ľahšie", v rámci ktorého súťažili o finančnú hotovosť 7000 eur pre školu a zájazd do zahraničia.

Naše školy ako jeden veľký úľ doteraz žil duchovnými obnovami a projektmi, exkurziami, výchovnými koncertmi, divadelnými predstaveniami, výstavou o Anne Frankovej, stretnutím katolíckych gymnázií, karnevalom, imatrikuláciami, stužkovou slávnosťou, besedami a samozrejme štúdiom , bežnými pracovnými povinnosťami.

Včelie potomstvo nikdy nezanikne, pretože verí, že o nejaký čas bude svoj život napĺňať ďalšími aktivitami, a preto i my chceme opäť v septembri začať nové a ďalšie činnosti, ktoré sú už vopred dané, ale aj tie, ktoré život prinesie.

Ing.Ľubomír Krajčí, PhD.

Ing.Paed.IGIP

riaditeľ škôl

Medvedí okruh

13.ročník Medvedieho okruhu, ktorého usporiadateľom bol Maratón klub Rajec, sa konal 13. júna 2009. Štart i cieľ pretekov vyznávačov horských bicyklov bol v Porubskej doline pri Palovej chate.

Mužov a veteránov(muži nad 40 rokov) čakal 22 km dlhý okruh, ženy a juniori pretekali na kratšej, 11 km trati.

V kategórii juniorov obhájil striebornú pozíciu z minulého ročníka Michal Mišskovský(7. G), na nepopulárnom štvrtom mieste prišiel do cieľa Lukáš Pekný(6. G) a hneď za ním sa umiestnil jeho brat Michal Pekný(8. B). V štartovom poli sa nestratili ani naši ďalší žiaci a študenti: Martin Jaššo zo 7. G (7. miesto), Matúš Stehlík z 2. G (9. miesto) a Tomáš Rybárik z 9. B si vyjazdil 11. miesto.

Celkovo sa pretekov zúčastnilo 80 pretekárov, čo je zatiaľ najväčší počet v doterajšej histórii Medvedieho okruhu.

pz

Vtipy

Učiteľka sa pýta Dežka:

,,Dežko, máš dve jabíčka, ak jedno zješ, čo ti ostane?"

,,Ohryzok." odpvie Dežko.

Učiteľ sa pýta:

Keby pred somára postavili jedno vedro s vodou a druhé s alkoholom, z ktorého by sa napil?

- „Z toho, v ktorom je voda!"

- „Správne, a prečo?"

- „Pretože je somár!"

Na hodine fyziky:

,,Telesá sa teplom rozťahujú a zimou sťahujú.

Vedel by niekto uviesť príklad?"

Janko sa hlási:

,,Prázdniny sú v lete dlhšie a v zime kratšie."

Učiteľka dala žiakom slohovú úlohu s témou: Keby som bol riaditeľom firmy. Všetci žiaci sa pustili do písania, iba Matej nie.

"Prečo nepíšeš?" pýta sa učiteľka.

"Čakám na sekretárku."

-„Jožko, čo tam gumuješ?"

-„Prosím, pán učiteľ, veď ste mi povedali, aby som si tú päťku opravil."

Z. Zmrhalová

Príďte osláviť nášho patróna sv. J. Vianneyho sv. omšou 4. augusta

pre niektorých neutrálne pole z rovnakých známok. Po rozdaní vysvedčení sa väčšina triedy poberie domov alebo ešte zostane so svojimi kamarátmi, kamarátkami či dobrými spolužiakmi alebo spolužiačkami. Bodaj by nie! Veď sa neuvidia celé 2 mesiace. Počas prázdnin si budeme užívať slnka, čiže sa určite mnoho z nás poberie na dovolenky, tábory, prázdniny u starých rodičov alebo na stanovačky.

Nuda teda nepripadá do úvahy. Alebo áno? Jasné, poznáme aj takých, ktorí celé prázdniny preležia doma pred telkou alebo presedia pred počítačom. Nuž, čo spravíme s takými „peciválmi"? Neostáva nám nič iné, len ich nechať vychutnávať si prázdniny po svojom.

Veď aj oni sú „len" ľudia…

S. Turská

Ľahšie to ide ľahšie

V mesiacoch marec, apríl a máj na hodinách telesnej výchovy naši žiaci pretekali na rôznych prekážkových dráhach. Svojimi najlepšími výkonmi si týmto vybojovali postup do Veľkého finále projektu Ľahšie to ide ľahšie, ktoré sa uskutočnilo v Bratislave 13.6.2009 na Tyršovom nábreží. Zúčastnilo sa ho 8 krajov. Zo Žilinského kraja naši žiaci obsadili 3. miesto, za čo im patrí uznanie a veľká vďaka . Náš žiak Miloš Krajčír bol vyhlásený za najväčší talent vo floorballe. Vybrala ho porota , ktorej predsedom bol Ján Filc, tréner slovenskej hokejovej reprezentácie. Okrem hodnotných cien získal navyše aj možnosť účasti na tréningu športového klubu Slovan Bratislava, prípadne športovcov: tenistky Dominiky Cibulkovej a futbalistu Filipa Šeba. Odmenou žiakom bol celodenný kultúrny program, ktorý moderovali Adela Banášová a Matej Sajfa Cifra. Aj napriek únave ich do tanca lákali tanečná skupina The Shakers a hudobníci Peter Cmorík, Miro Jaroš, Tina, IMT Smile.

Spomienkami na tento deň im zostanú tričká, mikiny a fotky s obľúbenými športovcami.

Podujatie bolo veľmi vydarené a dúfajme, že na budúci rok znova zabojujeme.

Mgr. Jaroslav Židek

Duchovné obnovy

Duchovná obnova 6. G

Naša duchovná obnova sa začala jedného krásneho slnečného rána, 17. 4. 2009. V tento deň malo pôvodne pršať, ale keďže na oblohe nebolo ani mráčika, každý túto informáciu odignoroval.

Stretli sme sa pred pastoračným centrom o 8.00 hod., ale keďže málokedy „hviezdime" v plnom počte, tak i dnes nás bolo „len" 31. Najskôr sme sa mali posadať do kruhu, ale keďže sme na matematike asi dosť nepozorní, stala sa z toho výrazná elipsa (týmto pozdravujeme našu p. prof. Pekárovú, ktorá tam bola s nami). Na čele „kruhu" sedel pán kaplán Gašica obklopený našimi chlapcami, lebo bolo príliš nebezpečné nechať ich inde.

Tú „naozajstnú" duchovnú obnovu sme začali, ako inak, modlitbou a nie príliš úspešným pokusom o spev. Potom nasledovala prednáška pána kaplána a vo vzduchu visela otázka: VERIŤ? A ak áno, tak PREČO? Každý si na ňu musel, samozrejme, odpovedať sám. Počas premýšľania nad odpoveďou sme mali krátku prestávku, po ktorej nasledoval film Filip Neri. V triede máme taký zvyk, že si žalúziami zatemňujeme celú miestnosť, čo sme tentoraz urobili celkom legitímne a nie z vlastného popudu, ale preto, aby bolo dobre vidieť na plátno s filmom. Keďže sme však nemali žalúzie, pomohli nám ako náhrada matrace, ktoré sme natlačili na okná podkrovia. Film trval dve hodiny a počas neho sme mali možnosť sv. spovede či duchovného rozhovoru – ten, kto sa chcel naozaj vyrozprávať a porozprávať, mal dobrú príležitosť, ktorú sme viacerí aj využili. Film sa neskôr začal a neskôr aj skončil (inak bol veľmi, veľmi dobrý, všetkým ho odporúčame). „Oddebnili" sme miestnosť a nás za oknami čakalo nemilé prekvapenie v podobe hustého dažďa, cez ktorý sme sa mali presunúť do kostola. Tu sme našu duchovnú obnovu úspešne zavŕšili svätou omšou, opäť sprevádzanou našimi pokusmi o spev. Ak si odmyslíme naše nevydarené pokusy o spev, bola naša duchovná obnova úspešná.

Každý si z nej odniesol toľko, koľko vládal (aspoň dúfame, že sa tak stalo) a veríme, že pre všetkých to bolo viac ako len „uliatie sa" zo školy.

P. S. : Ďakujeme pánu kaplánovi Gašicovi a celému nášmu dozoru, že to s nami vydržal.

Lenka Popelárová a Kika Očková,

Deň matiek

Ako každý rok aj tento rok sme si pripomenuli pekný deň – sviatok našich matiek. Tento sviatok pripadol práve na štvrtok a v piatok bol štátny sviatok.

Na tento deň sa tešili nielen naše mamy, staré mamy ale aj naši žiaci a študenti. Každý chcel prispieť obrázkom, tancom alebo básničkou. Žiaci nižších ročníkov ZŠ si pripravili tance, básničky a riekanky. Veru nejednej mame vypadla slzička od dojatia. Okrem týchto mladších žiakov účinkovali aj naši starší žiaci. Veľký úspech mali moderné tance v podaní P. Kardošovej, M. Zackovej, V. Jánošíkovej a M. Holeščákovej (4.G). Taktiež veľmi zaujímavé bolo predstavenie M. Podolana a L. Lednického (4.G), ktorí zahrali scénku – paródiu na tragédiu Hamlet, podľa textov J. Satinského a M. Lasicu. Nedali sa zahanbiť ani naši prímani. Tí si pripravili niečo zo súčasnosti, malú show pod názvom „Miss Universe 2020“. Dievčatká mali poobliekané pekné šaty, dokonca si priniesli aj korunky pre vicemisky a misku. Nakoniec tie najúspešnejšie dostali kytice orgovánov. Poďakovanie patrí aj všetkým učiteľom, profesorom, ktorí trpezlivo pripravovali taký pekný a zaujímavý program. Taktiež aj vedeniu školy a rade rodičov za finančný príspevok. Napokon vďaka patrí aj tým, ktorí sa postarali o občerstvenie, na ktorom si pochutili mamičky, staré mamy, ale aj deti.

Bol to veľmi pekný deň, ktorý iste zostane dlho v srdciach všetkých prítomných. Tešíme sa na ďalšie takéto akcie, kde sa naši študenti a žiaci predstavia svojím programom a tak potešia tých, ktorých majú radi a ktorých si vážia.

Mgr. Z. Lacková

Canon rock je môj život

„Canon rock je môj život“. Túto vetu povedal Jerry C. Crook, keď mal 14 rokov. Teraz má 25 a na celom svete je známy ako JerryC, ktorý je virtuózom gitarových sól. JerryC je zakladateľom nie moc známeho hudobného štýlu, ktorý má názov Canon rock.

Keď mal 7 rokov, začal sa učiť hrať na gitare. Nemal žiadneho učiteľa, ktorý by ho učil. Naučil sa teda hrať sám. Ako 10 ročný začal hrávať v rockovo-metalovej skupine. Po štyroch rokoch hrania v skupine sa zdokonalil, že bol schopný s celou skupinou zhudobniť symfóniu. Asi pred 200 rokmi hudobný operný skladateľ Johan Pachellbel zložil symfóniu, ktorá sa nazýva Canon. Keď mal JerryC 14 rokov, tak aj s celou skupinou sa rozhodol, že sa pokúsia zahrať symfóniu Canon v rockovo-metalovom štýle. Keď vedeli celú symfóniu zahrať, začali pociťovať, že niečo tomu chýba. JerryC ako najstarší sa pokúsil napísať taby gitarového sóla. Trvalo mu to asi pol roka.

Keď vedeli na 100 percent zahrať symfóniu Canon, rozhodli sa túto pieseň nahrať a vydať. Svojmu albumu dali názov Canon rock. Po vydaní albumu sa stalo to, čo nečakal ani jeden z členov skupiny. Pieseň sa rozniesla do celého sveta. O dva týždne bol JerryC a jeho skupina známa takmer všade. Canon rock mal taký veľký úspech , že sa JerryC pokúsil medializovať taby. Hudobníci po celom svete sa pokúšali hrať Canon rock. Ale ani jeden z nich nevedel Canon rock zahrať tak ako JerryC. Najväčší úspech mala táto skladba v Japonsku , keďže JerryC pochádza z Japonska. Vtedy JerryC zistil , že teraz sa rozbehla jeho kariéra a nesmie s tým prestať.

Dodnes je známy ako virtuóz gitarových sól. Na konte ich má takmer 20. Keď mal 20 rokov, zahynuli mu obaja rodičia pri autonehode. JerryC teda ostal sám, verný iba svojej skupine a priateľke. Po smrti rodičov sa rozhodol nahrať skladbu, ktorú im venoval. Dal jej názov Jerryc I'm alright. Teraz ako 25 ročný má svoju hudobnú školu v Japonsku, kde učí hrať mladých na gitare. Pre mnohých gitaristov je JerryC veľkým vzorom.

Ondrej Špalek

Tešíme sa na prázdniny

„Hurá, prázdniny“- aj o takéto slová nebude núdza 30.6.2009 – v deň, kedy dostaneme vysvedčenie. Tento deň začne sv. omšou, ktorú ukončí pán riaditeľ koncoročným príhovorom. Potom sa odoberieme spolu s našimi triednymi učiteľkami/učiteľmi do triedy, kde nám budú rozdané vysvedčenia. Pre niektorých to znamená radosť z opravených známok, pre iných naopak sklamanie z pohoršených známok a

Zbohom, maturanti!

A je to tu, pomyslel si azda každý maturant, keď išiel 7. mája do školy. Poslednýkrát ako študent GAŠ. Bol to totiž deň, kedy sme sa prišli rozlúčiť so svojimi spolužiakmi, kamarátmi a pravdaže aj profesormi. Už pri vchode do školy stálo pár maturantov a za zvukov harmoniky vyberali „mýto" od každého, kto sa chcel dostať dnu. Po zvonení sme sa presunuli do našej triedy, kde na nás čakal náš „Kúsok neba". Tu sme sa rozlúčili s našimi profesormi a potom sme zavítali do každej triedy a takmer každého sme „označili" srdiečkami a 8.G na líca (ale aj iné časti tváre:-). Keď už sme sa dosýta rozlúčili s našou školou, vyrazili sme do ulíc Rajca. S klobúkmi sme od okoloidúcich žobronili dáke tie eurá, aby bolo za čo oslavovať:-). Po tejto pre niekoho smutnej, pre niekoho veselej udalosti nás čakal akademický týždeň. Ako povedali mnohí maturanti, tak veľa, tak dlho a tak intenzívne sme sa ešte neučili. Nuž a potom to prišlo.

V pondelok 18. mája začal maturitný týždeň. Ako správni maturanti sme si prežili svoje chvíle stresu a zúročenia našich vedomostí a na našu radosť, ale určite aj na radosť našich profesorov sa nám VŠETKÝM podarilo úspešne zložiť skúšku dospelosti. 22. mája sme už mali všetci po „maturách" a prišli sme si po svoje posledné vysvedčenia. Pán riaditeľ aj pani predsedkyňa nám povedali povzbudivé slová. Profesori nám naposledy podali ruku ako svojim študentom a my sme plný očakávaní vstúpili do života. Čo nás čaká? Netušíme. Tak nám držte palce, nech nám to v tom živote vyjde.

P. S.: Veľké poďakovanie patrí našej (už bývalej) triednej Mgr. Zuzke Dávidikovej, ktorá pri nás vždy stála, aj keď to nemala s nami ľahké. ĎAKUJEME :-)

Júlia Pavelová

„Chlapci" z MŠK Žilina opäť v škole

Jeden všedný štvrtok prišli navštíviť našu školu „chlapci" z MŠK. Beseda sa uskutočnila 12. marca 2009 o 13:30 hodine v priestoroch našej telocvične. Navštívili nás Admir Vladavič, Josip Kvesič a Martin Dúbravka.

Na začiatku nám boli futbalisti predstavení, dozvedeli sme sa o nich, v akých kluboch hrávali, ako začínali futbalovú kariéru, odkiaľ pochádzajú či už hrali alebo hrajú za reprezentáciu a na akom poste v žilinskom klube hrávajú. Atmosféra bola veľmi príjemná a na niektorých otázkach a tiež odpovediach sme sa my aj futbalisti z chuti zasmiali. Našich „chlapcov" sme potrápili množstvom rôznych otázok, na ktoré nám vedeli väčšinou bez problémov odpovedať. Z otázok, ktoré sme im položili, dozvedeli sme sa o nich veľa, nielen z ich futbalovej kariéry, ale aj zo súkromného života. Po besede nasledovala autogramiáda, ktorá trvala dlho a „chlapci" sa ani nestíhali tak rýchlo podpisovať. Potom nasledovalo ešte fotografovanie. Fotografovali sa so všetkými, za čo sa im chceme poďakovať. Ďakujeme i za to, že to s nami vydržali :-). Našim futbalistom sme venovali na pamiatku pekné obrázky a ruže.

A nakoniec im chceme poďakovať za to, že si na besedu popri ich povinnostiach našli čas a popriať im, aby sa im stále viac a viac darilo, aby podávali stále výborne výkony a aj veľa zdravia, ktoré potrebujú. Poďakovanie patrí aj nášmu p. riaditeľovi. V MENE VŠETKÝCH IM ĎAKUJEM.

Katarína Lörinczová

Branná príprava

Ráno sme prišli do školy a nevedeli sme, čo nás čaká. Boli sme presvedčení, že tento deň nebude ako ostatné.

Začalo sa to už, keď sme prišli do triedy a zbadali sme známu (veľmi známu) postavu Evy Stankovej a jej kolegov zo správy NP Malá Fatra. Prvé dve hodiny sme sa zapodievali problematikou globálneho otepľovania.

Po veľkej prestávke posilnení desiatou, sme sa vrhli do tretej hodiny, kde nám teo-

reticky predstavili streľbu z luku a kuše.

Štvrtá hodina sa niesla v duchu hasičskej techniky, kde nám predstavili hasiace prístroje. Dokonca jeden z nich nám aj názorne predviedli. Keďže to bol snehový hasiaci prístroj (suchý ľad CO_2) neušpinil dlážku a ušetril pani upratovačke prácu.

Náš deň sa pomaly blížil ku koncu. Unavení, no zato plný nových vedomostí, sme prišli domov.

Terka Smiešková, Ján Veselý

Exkurzia Prešov

Naša exkurzia mohla začať, keď sme sa spoločne stretli na autobusovej stanici v Žiline na nástupišti číslo 2.

V Žiline bolo škaredé počasie a zima, preto sme sa nevedeli dočkať, kedy príde náš autobus. Napokon sme sa dočkali. Vytvorili sme dvojice, batožinu sme si odložili do batožinového priestoru a mohli sme nastúpiť. Cesta bola dlhá, v Liptovskom Mikuláši sme mali polhodinovú prestávku. Po prestávke sme pokračovali v ceste. Myslela som si, že tam asi nikdy nedôjdeme, ale upokojila som sa, keď sme videli Spišský hrad. V Prešove sme vystúpili na stanici a s veľkými ťažkými batohmi sme sa pobrali na miesto, kde bol náš cieľ. Privítala nás sestra Anita, ktorá nám ukázala naše izby. Izby boli dvojposteľové a veľmi útulné. Potom, ako sme sa zabývali, išli sme dojesť naše zásoby jedla. Po večeri sme mali na pláne ísť do mesta, no naše plány skrížil dážď. Neostali sme sa len tak nudiť, lebo náš náhradný program bol tiež zaujímavý – pozerali sme film. Namiesto pop cornu nám sestra Anita priniesla čerstvé zvyšky oblátok. Po skončení filmu sme si išli ľahnúť, boli sme unavené po dlhej ceste. Na druhý deň sme mali raňajky, samozrejme, nechýbala modlitba a ani ranná káva. Po raňajkách sme navštívili výrobňu hostií, nad ktorou sme bývali. Našou sprievodkyňou bola sestra Pia, rodáčka z Ďurčinej. Mali sme možnosť vidieť zásoby múky, prípravu cesta a aj samotné pečenie. Proces výroby oblátok je zdĺhavý, mali by sme byť vďační sestrám. Prešovská výrobňa dodáva oblátky pre celé Slovensko. Po návšteve výrobne sme sa rozhodli, že sa pôjdeme pozrieť do gréc-

Umelec a jeho nástroj

Na našej škole sme zaznamenali veľmi peknú akciu dňa 26.5. 2009 pod názvom Umelec a jeho nástroj.

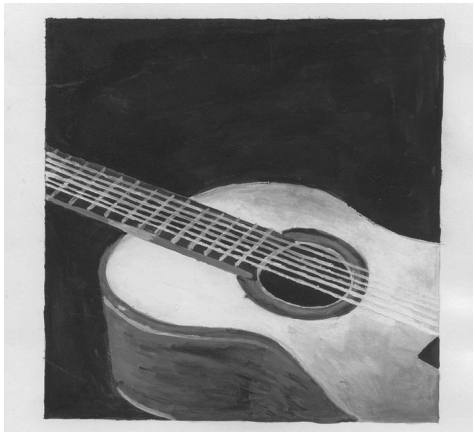

Tejto akcie sa zúčastnili jednak žiaci ZCŠ, ale tiež aj nižšie ročníky GAŠ. Po rozhovore so žiakmi a študentmi sme zistili, že táto akcia mala veľký úspech.

A aký bol teda priebeh? V tento deň prišli ráno dvaja umelci z Bratislavy spolu s ich zverencami, ktorí predvádzali rôzne tance. Bolo pekné vidieť tance ako valčík, čača, rumba, waltz atď. Taktiež nám porozprávali históriu vzniku samotného tanca, ako ľudia tancovali už od dávnych čias. Tanec vyjadroval rôzne nálady ľudí. Niekedy vyjadroval smútok, inokedy zase radosť.

Aj v súčasnosti ľudia radi tancujú. Nielen tancom sa vyjadrujú pocity a nálady ľudí, ale aj samotným spevom. Naša mládež dnes obľubuje nielen zahraničné skupiny, páčia sa jej i naše. A práve tu si mohli naši žiaci zaspomínať na pesničky nielen moderné, ale aj ľudové.
Spoločne si aj zaspievali a v dobrej nálade sme sa vrátili na vyučovanie.

Hmyz modrej planéty

Počas týždňa 25.5. - 29.5. na našej škole prebiehala výstava Hmyz modrej planéty. Táto výstava sa konala v triede 8.G. Bolo veľmi zaujímavé vidieť také množstvo chrobákov, motýľov, múch atď.

Ako nám tento dotyčný pán prezradil, je to jeho koníček, ktorému sa venuje niekoľko rokov. Mnohé exempláre získal aj výmenou. Táto záľuba si vyžadovala nielen veľa peňazí, ale aj veľa času. Dozvedeli sme sa aj zaujímavé veci, ako sa vyvíja včela, motýľ, aký je rozdiel medzi dokonalou a nedokonalou premenou atď. Dokonca si mohli žiaci a študenti zakúpiť nejakých motýľov, ktorí boli na predaj.

Svoje dojmy z výstavy a prednášky mohli žiaci a študenti napísať do kroniky. Záverom sa chceme poďakovať vedeniu školy za zorganizovanie tejto výstavy, ktorá nás obohatila nielen po vedomostnej stránke, ale tiež v nás zanechala hlboký umelecký zážitok. Dúfame, že takýchto akcií bude v nasledujúcich rokoch ešte veľa.

Mgr. Zdenka Lacková

5,5 hodinová túra na Kláštorisko. Spočiatku to vyzeralo na nevinnú prechádzku, potom však prišli úseky vodopádov a sem-tam aj adrenalínových rebríkov. Náš výstup sa nezaobišiel bez výskotu niektorých dievčat, i keď sa nič vážne nedialo.

Na Kláštorisku bolo naozaj krásne. Veľká zelená lúka a zvyšky prastarého kláštora navodzovali tú správnu atmosféru. Ďalší náročnejší úsek nás čakal pri povodí Hornádu, keď sme sa vracali k autobusu do Podlesku. Celí unavení sme sa po náročnej túre posilnili, avšak tu náš výlet ani zďaleka nekončil. Čakal nás predsa ešte Spišský hrad – rozlohou najväčší hrad v strednej Európe. Prehliadka netrvala dlho, tlačil nás čas, no i tak sme sa dozvedeli niečo nové z histórie našich predkov.

O 19.hodine sme opúšťali východ Slovenska. Celodenná únava nás v autobuse „nezložila", plní zážitkov sme spomínali na končiaci výlet. A myslím, že naozaj stál za to!

M. Rosinčinová

Hviezdy

Astronomický krúžok je neoddeliteľnou súčasťou krúžkovej činnosti na našich školách. Je pravda, že na začiatku školského roka je mnoho nových záujemcov, ale po krátkom čase, keď počiatočná zvedavosť opadne, ostávajú len tí najvytrvalejší a najzanietenejší. Náš krúžok teda nie je veľmi početný, ale kvalita jeho členov vyváži akékoľvek množstvo.

Vzhľadom na úroveň vedomostí pracujeme v dvoch skupinách – mladší sa učia základné astronomické pojmy, vnikajú do tajov hviezdnej oblohy, spoznávajú históriu astronómie, starší sa snažia prehĺbiť vedomosti, pochopiť zložitejšie javy, riešiť príklady.

Naozaj to nie je len hra, je to dosť tvrdá práca, výsledky ktorej si môžeme overiť v celoslovenskej súťaži „Čo vieš o hviezdach".

Tento rok bol pre nás zas dosť úspešný. V okresnom kole naši súťažiaci B. Paulínyová, J. Slaboňová, O. Hudák(I. kat.), M. Hudák a A. Liška(II. Kat.) postúpili do krajského kola.

V krajskom kole sa najviac darilo M. Hudákovi a O. Hudákovi – postúpili do celoslovenského finále (A. Liškovi ušlo postupové miesto iba o 2 body).

Finále súťaže sa konalo v dňoch 9. – 10. Júna 2009 v Žiari nad Hronom. Príjemné prostredie planetária, stretnúť sa so známymi z celého Slovenska, je pre nás sviatkom. Každý, kto sa tohto kola zúčastní a vyrieši viac ako polovicu úloh, je úspešný – a my sme takí boli!

Už sa tešíme na prázdninové aktivity – napr. celonočné pozorovania meteorov atď. Hľadáme aj nových kamarátov, ktorí sa neboja tmy a sú ochotní učiť sa – oplatí sa to.

A. Veselovská

Exkurzie

ko-katolíckeho kostola a konkatedrály. V konkatedrále sme večer boli na svätej omši. V sobotu bol nákupný deň. Na nákupy sme mali vyhradené 2 hodiny. Každá sme kupovali niečo iné, spoločne sme si kúpili iba plyšové kvety. Nedá mi nespomenúť aj naše zmrzlinové chvíľky plné chutí. Ochutnali sme rôzne druhy zmrzliny, a môžem len dodať, bola skvelá. Nákupy nás veľmi nezmohli, takže sme si poobede naplánovali výlet na kalváriu. Z kalvárie bolo pekne vidieť celý Prešov.

Cestou späť nás pani učiteľka Betinská prekvapila – spoločne aj so sestrou Anitou sme išli na pizzu. Objednali sme si rôzne druhy a medzi sebou sme si ich striedali. Unavené sme si išli rovno ľahnúť, lebo sme skoro vstávali. O pol siedmej bola v konkatedrále svätá omša. Naraňajkovali sme sa, pobalili, upratali, pomaličky sme sa lúčili a pripravovali na cestu domov. Od sestry Anity sme dostali výslužku oblátok. Na stanici sme sa rozlúčili a pobrali späť do Žiliny.

Odchádzali sme s kopou zážitkov. Táto exkurzia splnila svoj účel – videli sme výrobňu, dozvedeli sme sa viac o Márii Wardovej, zakladateľke rehole Congregacio Jesu, ľudovo nazývané Anglické panny. Veľká vďaka patrí láskavým sestrám, ktoré nás tak pekne uvítali a taktiež aj pani učiteľke Betinskej, ktorá nám umožnila takúto exkurziu a jej dcére Katke.

Barbora Špalková

Výprava Šaštín

Posledný vyučovací deň pred jarnými prázdninami (27. 3.) sme vyrazili o 7.30 hod. s miernym oneskorením z Rajca. Spočiatku sa počasie stavalo proti nám, ale od Považskej Bystrice nám cestu osvetľovalo slnko. Šťastne sme dorazili do Šaštína. V bránach gymnázia sa nás ujali dvaja maturanti, ktorí nás previedli budovou gymnázia. Prehliadku sme zahájili prezretím jazykovej učebne a audienciou u pána riaditeľa. V chemic-

kom laboratóriu nás zasvätili do anatómie oka a predviedli nám zaujímavú chemickú reakciu. Postupne sme prešli všetky významné časti školy. Niektorí sa odhodlali, že nám ukážu svoje súkromie – izby (samozrejme našej návšteve predchádzalo „jarné“ upratovanie :o) Cestou naspäť sme sa zastavili v istej nemenovanej reštaurácii (nebudeme predsa robiť reklamu :o), kde sme sa naobedovali. Cesta ubiehala v pokojnom duchu. Chceme sa poďakovať najmä pánovi Pialovi za jeho ochotu odviesť nás do Šaštína a pani učiteľke Betinskej za organizáciu exkurzie. Zostáva nám už len čakať, koľko chlapcov z našich radov sa odhodlá ísť študovať do Šaštína.

Ján Veselý

SNG Bratislava

SLOVENSKÁ NÁRODNÁ GALÉRIA 60 ROKOV

28. apríl 2009 bol pre naše školy všedným pracovným dňom. Avšak triedy 2.G a 6.A sa zďaleka netvárili pracovne. Už od 7.30 hod. ráno deti nedočkavo prestupovali pred kostolom a čakali na autobus. Už len pár minút a nevšedný výlet môže začať. Cieľ cesty? Bratislava. Slovenská národná galéria.

Totiž, galéria v spolupráci s nadáciou Všeobecnej úverovej banky vytvorila projekt pre deti s cieľom vzbudzovať v nich záujem o umenie. Preto galéria poriada vo svojich priestoroch okrem bežných prehliadok aj zaujímavé prednášky pre triedy základných škôl a 8-ročných gymnázií z celého Slovenska. Projektu sa môže zúčastniť každý, kto pošle prihlášku a pokúsi sa o šťastie. Z prihlásených uchádzačov môžete byť vybratí. Nám sa to podarilo. Bez toho, aby to deti stálo čo len 1 euro sme strávili pár pekných hodín v hlavnom meste. Autobus nás dopravil priamo pred SNG. Ujali sa nás sprievodcovia a trpezlivým, zaujímavým výkladom nás previedli niektorými expozíciami. Videli sme prierez moderného umenia aj výstavu obrazov a sôch z 15.storočia, ktoré patria k najstarším v galérii. Téma našej prehliadky bola: hra farieb, svetlo a tieň, detail verzus celé dielo. Sprievodcovia sa občas zastavili pri niektorých obrazoch, usadili deti na zem – na pohodlné vankúše, ktoré dostali pri vstupe – vysvetľovali zámery a pohnútky autorov, diskutovali s deťmi, zaujímali sa o ich názory a pohľady na jednotlivé diela. Snažili sa vzbudiť v deťoch záujem, priviezť ich ku krásam umenia z ich vlastného detského pohľadu. Dokonale sa im to podarilo. Ich výklad sa všetkým páčil pre prístupnosť reči, zaujímavú formu ako aj citlivý spôsob, akým vnikli do detských duší. Nezrozumiteľné machule, čiary, kruhy odrazu nadobudli svoj zmysel, podstatu a inú dimenziu. Pootvorili deťom dvierka k poznaniu umenia v jeho samotnej podstate. Ďalej už môžu tieto dvere otvárať s pomocou rodičov, učiteľov aj vlastného záujmu.

Keďže počasie nám prialo, využili sme slnečný deň na prechádzku po Starom meste. Na Hviezdoslavovom námestí sme si prezreli budovu SND a Ganimedovou fontánou. Prešli sme na Hlavné námestie, kde sme videli Radnicu, Rolandovu fontánu. Zašli sme si kúsok k Primaciálnemu palácu a Františkánskemu námestiu. Michalskou a Ventúrskou ulicou sme sa dostali na Rudnayovo námestie, kde sme obdivovali Dóm Sv.Martina. Kapitulskou a Klariskou ulicou sme sa vrátili späť na Hlavné námestie. Prechádzka starobylými uličkami bola veľmi príjemná aj užitočná. Nepodarí sa nám každý deň stáť pred budovou najstaršej univerzity na Slovenku – Academia Istropolitana alebo pred miestom, kde ako dieťa účinkoval W.A.Mozart. Deti si vychutnali atmosféru Starého mesta a krásneho počasia aj individuálne počas rozchodu. Hlavné námestie s typickými stánkami s ľudovou tvorbou tvorilo veľmi peknú kulisu.

Autobus nás opäť vyzdvihol pred budovou galérie. Plní nových dojmov a zážitkov sme sa vydali na cestu domov. Náš výlet dokumentovala p. učiteľka Katka Žideková fotoaparátom. Ale najkrajšie spomienky ostanú v nás.

Mgr. Zdenka Rybáriková

Slovenský Raj

9.6. bol ten správny dátum na našu exkurziu. Pán profesor Mgr. M. Hoskovec sa chytil iniciatívy a naše kroky nasmeroval na ďaleký Spiš. Aby však na 41-člennú „tlupu“ žiakov a študentov zo ZCŠ a GAŠ nebol sám, prizval so sebou aj skúsenú turistku – pani profesorku Mgr. M. Kavcovú.

Ráno bolo pre niektorých dosť ťažké – už o 6:30 bol odchod z Rajca. Mali sme menšie meškanie, však hore-dolu nejaká tá minútka. Kým sa nazbierali poslední oneskorenci, chvíľu sme si posedeli v autobuse, no potom sme už smelo vyrazili. Cesta sa nám kvôli prácam pod Strečnom predĺžila, nám to však nevadilo, veď i kľukaté zákruty na Kľaku sú príjemné :-).

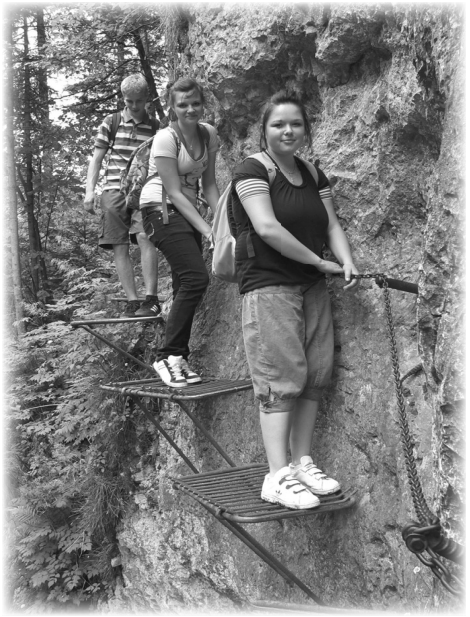

Po dlhých hodinách cesty sme sa ocitli v Národnom parku Slovenský Raj, v rekreačnej časti Podlesok, kde sa začala aj naša